

a közgyűlésen, de távolmaradásuk esetén legalább egy kimentő levelet küldeni.

PÁLYI András

Ezután néhány közérdekű információ hangzott el a baráti vacsora helyszínéről és a díjazottak adminisztrációs feladatairól.

Az elnök asszony megköszönte a megjelentek részvételét, a következő évhez sok sikert kívánt, bezárta a tanácskozást és a Bányász Himnusz eléneklésével véget ért a 2006. évi közgyűlés.

A projektoros kivetítés előkészítését és a közgyűlésen a helyszíni technikai lebonyolítást Kakas Kristóf látta el. A közgyűlési beszámolót magnófelvételtől (a hangfelvétel a MGE irattárában megtalálható) Bellér Éva által készített emlékeztető alapján Pályi András állította össze. A fényképeket idén is Vámos Judit készítette

MEDDIG ÚSZNAK AZ ALIGÁTOROK?

Subjektív beszámoló az Ifjúsági Ankétről

Nyolc év után jutottam el ismét az Ifjúsági Ankétra — eltekintve a korábbi alkalmaktól, amikor még mint fiatal vehettem részt rajta. (Mindez addig tartott, amíg a főnököm az egyik évben közölte velem: „Nem vagy már fiatal, kisöreg.”)

A konferencia helyszíne Balatonkenesén

Most már újra eljárhatnék, de ez már nem ugyanaz. Viszont egész más szemmel hallgatja az ember a fiatalokat, és óhatatlanul is összehasonlításokat tesz, sőt feltétlenül át akarja adni tapasztalatait a kezdő kollégáknak. Erre sort is kerítettünk LŐRINCZ Kati zsűritaggal együtt. Lehet, hogy kicsit sok „anyai” jó tanács tört fel belőlünk, ezért tartotta SZARKA Laci elengedhetetlennek, hogy atyai intelmeit is elmondja.

Azaz a zsűri és az idősebb generáció szemmel láthatólag jól érezte magát, még akkor is, ha a napi 12, majd 8 órás előadásorozat — ez utóbbi ráadásul szombaton — igazán megviselte a tűrőképességüket. Közhelynek számít, hogy az előadások igen magas színvonalúak voltak, imponáló, sőt irigylésre méltó a fiatalok szaktudása, magabiztos fellépése, tájékozottsága. És persze leginkább az öröndetes, hogy nemcsak Magyarországon, de a világ számos táján megfordultak, és onnan hozzák az új és fantasztikus tudást és információt.

A zsűri felkészül a döntésre

Visszatérve a címre: az egyik igen érdekes előadás a Bakonyban talált aligátorcsontok okán taglalta, hogy vajon hol voltak előbb ezek a krokodilusok — Amerikából jöttek ide, vagy itt születtek a Bakonyban és innen mentek Amerikába. Ennek kapcsán merült fel, hogy ha óceánok is voltak közben, vagy legalábbis kisebb tengerek az őskontinensek közt, akkor vajon az édesvízi krokodilok hogyan győzték le ezt a nagy távolságot. Az előadó nem tartotta lehetetlennek, hogy úsztak, a zsűri egyik tagja viszont elfilozofáltatott ennek a kivitelezhetőségén. Abban biztos vagyok, hogy nem építettek tutajokat a krokodilok — és persze az aligátorok sem, mert a kettő nem teljesen azonos, ezt legalább megjegyeztem magamnak az előadásból. Szóval a kérdés nincs eldöntve, hogy a bakonyi aligátorok csontjai hogy kerültek a lelőhelyükre. Viszont később az is kiderült, hogy hasonló problémákat a feltalált teknősbéka-csontok és páncéldarabok okán is lehet feszegetni.

Vitát váltott ki a zsűritagokban az is, hogy vajon jóe az, ha valaki egy matematikai módszert fejleszt, anélkül, hogy konkrétan világos lenne, mire lehet majd használni. Azt

állapították meg, hogy bizony, ahhoz, hogy a tudomány fejlődjön, szükség van az ilyen l'art pour l'art kutatásokra is. A zsűriben nagy lehetett az egyetértés, mert a szerző elvitte az elméleti első díjat. (A nyertesek névsora megtalálható a közgyűlési beszámolóban).

Figyelünk...

A zsűri ítéleteinek meghozatalánál nem voltam jelen — ez talán jobb is, mert esetleg elpletykálnám néhány döntésük mozzatát. De jól van ez így, és a közgyűlésen minden díjazott megkapja az elismerő kézfogást, a vele járó pénzjutalmat is — igaz, az SZJA-t, sajnos, tőlük is le kell vonni. A MOL különdíja mellé került egy konkurencia is, a Toreádor Kft. hasonló nagyságú díjat ajánlott fel. Nem csoda, hogy a fiatalok szívesen jönnek erre a megmérettetésre.

A zsűri észrevételez

Persze voltak itt is csalódások — a befutónak várt kollégina már a vonatot is lekészte, és így indiszponált formában tartotta meg okos előadását, amely egy harmadik helyre azért így is jó volt, — de mindenki részvételét kivívta, amikor ebben az állapotban a viszonylag egyszerű kérdésre sem tudott választ adni a zsűrinek. Ami a zsűrit illeti, egyik tagja igen alaposan rákérdezett minden előadóra, mintha vizsgáztatni akarta volna őket, hogy ténylegesen öke a szerzői a dolgozatoknak. Pedig több éves tapasztalatából tudhatná, hogy bizony ezek okos gyerekek.

A sok szép előadás közül így aztán arra a következtetésre jutottam, hogy egyrészt a díjazottakat érdemes a vándorgyűléseinkre meghívni, legalábbis az első helyezetteket, sőt

egyiket közülük a közgyűléseinkre is felkértem. És felvettem azt az ötletet is, hogy a Magyar Geofizikában publikáljanak — ehhez csatlakozott a Földtani Kutatás főszerkesztőjének ajánlata is — illetve, ha szeretnék a felnőtteknek is megmutatni tudásukat, akkor az Egyesület vállalja egy ifjúsági előadói nap megrendezését. Kicsit ez ügyben ugyan aggódom, mert nem mindig vevők a fiatalok az idősebbek ötleteire, de ha lesz érdeklődés, valóban megszervezzük.

Poszter előadást hallgat a zsűri és a közönség

Már csak az eredményhirdetést várják

Komolyra fordítva a szót, a 3 kategóriában 44 előadás került bemutatásra, és a fiatalok dicséretére legyen mondván, a terem mindig tele volt, figyelemmel kísérték egymást. Valóban évtizedek óta ez az Egyesületünk legsikeresebb rendezvénye, a Földtani Társulat bekapcsolódásával. Úgyhogy nem szabad abbahagyni, és bízunk benne, hogy mindig akad majd a fiatalok közt olyan lelkes szervező, aki átveszi a stafétabotot, és folytatja ezt a hagyományt. Az is jó lenne, ha olyan fiatal is találnánk, aki a „felnőtt” Egyesületbe is behoz egy kis ifjúságot, vidámságot, frissességet, erre nyitottak vagyunk és várjuk őket. Háttha ők is legyőzik az akadályt, mint az aligátorok a távolságot Amerika és Európa közt.

Hegybíró Zsuzsanna